

**Ethica Amoris, Sive Theologia Sanctorum, Magni
Præsertim Augustini, Et Thomæ Aquinatis**

Circa Universam Amoris & Morum Doctrinam, Adversus Novitias Opiniones
Strenuè propugnata, Et In Materiis Principaliter Hodie Controversis
Fundamentaliter discussa

De Externis Regulis Amoris Et Morum, Legibus Utique, ac Præceptis
Virtutum Theologicarum, & Cardinalium, necnon Decalogi & Ecclesiae -
Libros Vndecim Complectens

Henricus, de Sancto Ignatio

Leodii, 1709

Caput IV. Dominium perfectum, seu in solidum, penes duos, in eamdem
rem simul esse nequit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73203)

rerum corporalium, aut etiam spiritualium: cum Deus verè ac propriè Dominus sit Angelorum. Quidquid de eo fit, non est nisi de nomine quaestio, in qua necesse non est immorari.

CAPUT IV.

Dominium perfectum, seu in solidum, penes duos, in eandem rem simul esse nequit.

- 32 **R**ecentiores aliqui censent, dominium in solidum, in eandem rem non posse quidem permanentem, seu pluribus instantibus, esse penes duos simul; posse tamen instantaneè, idque contingere in instanti donationis, quo unus alteri donat rem aliquam: hanc quippe in instanti donationis simul esse putant donantis & accipientis. Ita Cardinalis de Lugo, Arriaga, &c. Sed quare dicunt pluribus instantibus taliter esse non posse?
- 33 Respondent: quia alioqui sequeretur, dari posse bellum justum ex utraque parte: quod non sequitur ex eo, quòd in solo donationis instanti taliter esse queat. Cum in instanti donationis, donator & donatarius in idem conspirent. Non possunt autem simul in idem conspirare, & non conspirare.
- 34 Verùm hæc doctrina non videtur solida. Dicendum proinde 1°. dominium in solidum, eandem in rem, penes duos simul esse non posse. Sumitur ex L. *Sicut certum ff. §. si duobus ff. commodati*. Et ratio est, quia dominus in solidum habet jus ad omnem usum disponendi de re, pro sola voluntate sua, independentem à voluntate alterius, qui possit ipsum impedire. Ergo fieri nequit, quòd alter similiter sit ejusdem rei simul dominus in solidum. Aliàs & ipse similiter posset ad omnem usum de ea disponere independentem, &c. ac per consequens unus alterum impedire posset, volendo v. g. usum contrarium ei quem alter vellet; uterque proinde esset, & non esset in solidum dominus. Et si uterque esset, dabile esset bellum utrimque justum.
- 35 Dicendum 2°. ne uno quidem instanti id fieri posse. Si enim uno, posset & pluribus. Cum eadem sit ratio, nec minus uno instanti consecutaria foret rationabilis discordia voluntatum, adeòque bellum utraque ex parte justum, ac pluribus, ut si Titius eo instanti, quo Cajo auferre vellet dominium in solidum libri sui, illudque conferre Sempronio, Cajo id noller.
- 36 Dicendum 3°. rei donatæ dominium, in instanti donationis, esse penes donatarium, non penes donantem. Sequitur partim ex proximè dictis, partim ex eo quòd non fit de ratione donationis, quòd in instanti donationis rei donatæ dominium sit penes donantem, prout constat ex instanti religiosæ professionis, contractûque matrimonialis Eo quippe instanti religiosi & conjuges esse de-

finunt sui juris, juxta illud: *Mulier sui corporis potestatem non habet, sed vir*. Imò dominium, in instanti donationis, esse penes donantem, est contra rationem donationis in solidum: cum hujusmodi donatio sit cessio, alienatio, & translatio domini à donante in donatarium. Atqui cessio, alienatio & translatio domini non stat cum dominio, ne in instanti quidem cessionis, alienationis & translationis: cum istud instans sit instans desitionis domini in cedente, alienante & transferente; dominiumque instanti A. transferri à Titio in Cajum, sit eo instanti desinere esse in Titio, & incipere esse in Cajo, prout à simili patet in translatione locali. Quo enim instanti Titius transit à loco A. in B. esse desinit in A. & esse incipit in B.

Dices tamen 1°. Nemo dat quod non habet. Nullo ergo instanti dare quis potest, quod eo instanti non habet; uti constat in rebus physicis, quæ ut alteri existentiam dent aliquo instanti, eam habere debent isto instanti, nec sufficit habuisse instanti immediate præcedenti.

Respondeo hic trahendam non esse paritatem à causis physicis: utpote quæ effectui non dant existentiam, eam transferendo à se in effectum. Donatio verò libri v. g. fit transferendo dominium illius à donante in donatarium: ad quam translationem necesse non est quòd donans habeat dominium illius, eo instanti quo illud transfert, sed sufficit quòd immediate antè habuerit, & in instanti donationis habeat illius retinendi potestatem, naturâ prius quàm donatio fiat, nihilque à donatione distinctum illius rei dominium auferat donanti.

Dices 2°. donatio est actus seu usus domini. Atqui nullus actus destruit potentiam cujus est actus.

Respondeo, quemadmodum destructio rei est actus domini illius destructivus, non conservativus in instanti destructionis: utpote quo res esse desinit; sic donatio est actus domini illius cessivus, alienativus & translatus à donante in donatarium; non verò actus illius conservativus in donante.

CAPUT V.

Separabilitas usus à dominio in rebus unico usu consumptibilibus.

Questionem istam, licet primâ fronte exiguè videatur momenti, solemnem fecit paupertas Fratrum Minorum, à se abdicantium dominium, etiam in res unico usu consumptibiles, tam in communi, quam in particulari; sicut & paupertas in particulari cæterorum Religiosorum, quibus licet in particulari concedatur usus v. g. ciborum quos consumunt; non conceditur tamen ipsis eorum in particulari dominium, magis quàm Fratribus Minoribus.